

[Statsministeren.]

Regeringen er i det hele taget indstillet på at sikre erhvervene de bedst mulige finansieringsvilkår inden for de rammer, der bestemmes af, at det stadig vil være nødvendigt at finansiere et underskud på betalingsbalancen ved lån og kreditter i udlandet.

Gennem Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk er der stillet statslige midler til rådighed på langfristede vilkår til særlige formål. Nævnes kan eksport- og importkonkurrerende virksomhed, miljøinvesteringer og energibesparende foranstaltninger i virksomheder. Regeringen er indstillet på en udbygning af disse finansieringsmuligheder, hvis der opstår behov herfor.

Samtidig med at der således gribes ind for at modvirke den øjeblikkelige vækst i ledigheden, må vi også på længere sigt tilpasse den økonomiske politik under hensyn til udviklingen i beskæftigelsen. En bærekraftig løsning af disse problemer beror på, at der gennemføres en strukturomlægning, hvorved en større del af arbejdsstyrken overføres til valutaintjenende eller valuta-sparende produktion.

Det var ud fra disse synspunkter, at de seks partier, der stod bag skattenedsættelserne og besparelserne i september, gav udtryk for den fællesopfattelse, at de aftalte udgiftsbegrænsninger ikke bør forhindre, at der kan tages initiativ til udgiftkrævende lovgivning, såfremt formålet hermed er at fastholde den fulde beskæftigelse og sikre et stabilt omkostningsniveau. Regeringen vil gerne ved denne lejlighed bekræfte denne indstilling i håb om, at også andre partier vil deltage i et samarbejde på dette grundlag.

Det må for os alle være et hovedpunkt i den økonomiske politik at sikre forudsætningerne for på en holdbar måde at nå frem til en højere beskæftigelsesgrad. Ved udformningen af en politik, der kan føre

frem imod dette mål, mener regeringen at der må lægges vægt på tre hovedsynspunkter:

For det første må vi gøre os klart, at vi selv må løse disse problemer. Vi kan ikke i en meget usikker international konjunktursituation bygge en politik på forhåbninger om et gunstigere bytteforhold. Vi må også regne med, at finansieringen af betalingsbalancen kan vise sig at blive vanskelig ikke mindst for et land, som igennem en årrække har optaget store lån. Men problemerne vil dog være mindre, hvis det er tydeligt for alle, at vi selv gør en indsats.

For det andet er det åbenbart, at vejen til en løsning går over en styrkelse af eksporterhvervene og de erhverv, der på hjemmemarkedet konkurrerer med de udenlandske producenter. Det vil sige, at vi i den økonomiske politik først og fremmest må søge at mestre de kraftige inflationstendenser. Opgangen i omkostninger og priser må være svagere her end i udlandet. En dæmpning i inflationen vil også bidrage til at lette erhvervenes finansieringsproblemer.

For det tredje må vi se i øjnene, at de muligheder, der foreligger for i denne situation at sætte offentligt og privat forbrug i vejret, under alle omstændigheder er meget små. Det tjener ikke noget formål, at forskellige samfundsgrupper søger at presse indkomster og forbrug i vejret. I sidste instans vil følgen af et forsøg på kunstigt at presse forbruget op uundgåeligt blive en stramning af den økonomiske politik og en større ledighed.

Det er endvidere regeringens opfattelse, at det vil lette tilpasningsproblemerne i erhvervene, såfremt de begrænsede muligheder, der består for at øge den indenlandske efterspørgsel, især forbeholdes de erhvervsaktive gruppers forbrug og investering, mens de offentlige udgifters vækst må holdes nede.

Den linje, regeringen har fulgt og også i